

Xalet de Josep Segalà

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passatge Segalà, número 29
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.444250418361
Longitud: 2.0768831946325
UTM Est (X): 422887
UTM Nord (Y): 4588486

Classificació

Número de fitxa 08205 - 498
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1922
Autoria de l'element: Enric Mora Gosch
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-137.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3188401DF2838G0001OR
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 11:26

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil noucentista d'inspiració mediterrània, projectat l'any 1922 per l'arquitecte Enric Mora Gosch. És de planta rectangular, i consta de planta baixa i pis, amb una torre en un extrem. Les teulades del cos principal i de la torre són a quatre vessants.

La façana principal s'ordena en base a una composició tripartita gairebé simètrica, trencada per la presència de la torre al costat dret. A la planta baixa hi ha l'entrada al centre i una finestra a cada costat. Totes aquestes obertures són d'arc de punt rodó i amb una faixa engaltada a imitació de carreus que s'uneix amb el sòcol de la façana, que és de la mateixa tipologia. Al primer pis al centre hi ha una finestra d'arc de punt rodó, més ampla, i una finestra a cada costat. Les dues finestres laterals presenten un ampit sobresortint, suportat per dues petites mènsules. La finestra de la dreta (a la torre) és rectangular. En el cos de l'esquerra hi ha també un òcul de forma oval.

La torre conté un pis més, amb una galeria de tres finestres d'arc de punt rodó per cada façana. A la façana principal hi ha un plafó de majòlica amb la representació de sant Jordi i, a sota, la inscripció "CASAL - SEGALÀ 1922".

Els murs de les façanes són amb arrebossat irregular. Entre plantes hi ha una motllura a imitació de carreus que recorre totes les façanes. La resta de façanes presenta obertures també amb arc de punt rodó i llinda sobresortint. El ràfec presenta a la part inferior dues franges d'imitació de carreus i és sustentat amb caps de biga de fusta.

Al jardí hi ha una construcció, semblant a una glorieta, de planta octogonal, amb arcs rebaixats i amb tancaments de fusteria.

Història

Josep Segalà Estalella, farmacèutic de Barcelona, va demanar permís d'obres per construir aquest xalet, el novembre de 1922. El projecte era d'Enric Mora Gosch, arquitecte. El permís va ser concedit el 15 de desembre del mateix any. Va ser una de les primeres cases de dues plantes i torre de la Floresta, abans de la construcció del baixador del ferrocarril.

L'arquitecte Enric Mora Gosch va néixer el 1895 i va morir el 1966. Va ser arquitecte municipal de Sant Cugat a partir de 1925, primer com ajudant de Ferran Cels i, posteriorment, com a titular fins a la dècada de 1960. Va ser catedràtic de dibuix de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Entre altres edificis, va projectar la casa Josep Garcia, de Sant Cugat, el Mas Boronat, de Salomó, la casa Joan Reig, de Barcelona, i l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van

tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

ARRUGA, Claudia; VERNET, Aram. *La Floresta (Pearson) desapareguda*. Editorial Efadós, SL, p. 44.

